॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ श्रियःसंक्षयेसतीतिशेषः हीनलक्ष्मीकेइत्यर्थः ॥ १८ ॥ समाःसंवत्सरान् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभा० सप्तषष्ट्यधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सरोषेति रोषेणरागोरक्तिमातेनसहितंसरोषरागंतदुपहतंचम्लानंचतेन वल्गुनासुंदरेण नतेस्वभावतःउन्नतेक्रोधेनभ्रुवौयस्यास्तथा विस्फू

ऐणेयान्पृषतान्न्यंकून्हरिणान्शरभान्शशान् ॥ ऋक्षान्रुरून्शंबरांश्चगवयांश्चमृगान्बहून् ॥ १४ ॥ वराहान्महिषांश्चैवयाश्चान्यामृगजातयः ॥ प्रदास्यतिस्व यंतुभ्यंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ १५ ॥ जयद्रथउवाच कुशलंप्रातराशस्यसर्वंमेदित्सितंत्वया ॥ एहिमेरथमारोहसुखमाप्नुहिकेवलं ॥ १६ ॥ गतश्रीकान्हृतराज्या न्कृपणान्गतचेतसः ॥ अरण्यवासिनःपार्थान्नानुरोत्स्युंत्वमर्हसि ॥ १७ ॥ नैवप्राज्ञागतश्रीकंभर्त्तारमुपयुंजते ॥ युंजानमनुयुंजीतनश्रियःसंक्षयेवसेत् ॥ १८ ॥ श्रियाविहीनाराष्ट्राच्चविनष्टाःशाश्वतीःसमाः ॥ अलंतेपांडुपुत्राणांभक्त्याक्लेशमुपासितुं ॥ १९ ॥ भार्यामेभवसुश्रोणित्यजैनान्सुखमाप्नुहि ॥ अखिलान्सिंधु सौवीरानाप्नुहित्वंमयासह ॥ २० ॥ वैशंपायनउवाच इत्युक्तासिंधुराजेनवाक्यंहृदयकंपनं ॥ कृष्णातस्मादपाक्रामद्देशात्सभ्रुकुटीमुखी ॥ २१ ॥ अव मत्यास्यतद्वाक्यमाक्षिप्यचतुमध्यमा ॥ मैवमित्यब्रवीत्कृष्णालज्जस्वेतिचसैंधवं ॥ २२ ॥ साकांक्षमाणाभर्तॄणामुपयातमनिंदिता ॥ विलोभयामासपरंवाक्यै र्वाक्यानियुंजती ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणप० जयद्रथद्रौपदीसंवादेसप्तषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच सरोषरागोपहतेनवल्गुनासरागनेत्रेणनतोन्नतभ्रुवा ॥ मुखेनविस्फूर्यसुवीरराष्ट्रपंततोब्रवीत्तंद्रुपदात्मजापुनः ॥ १ ॥ यशस्विनस्तीक्ष्ण विषान्महारथानभिब्रुवन्मूढनलज्जसेकथं ॥ महेंद्रकल्पान्निरतान्स्वकर्मसुस्थितान्समूहेष्वपियक्षरक्षसां ॥ २ ॥ नकिंचिदीड्यंप्रवदंतिपापंवनेचरंवागृहमेधि नंवा ॥ तपस्विनंसंपरिपूर्णविद्यंभषंतिहैवंश्वनराःसुवीर ॥ ३ ॥ अहंतुमन्येतवनास्तिकश्चिदेतादृशेक्षत्रियसंनिवेशे ॥ यस्त्वद्यपातालमुखेपतंतंपाणौगृहीत्वाप्र तिसंहरेत ॥ ४ ॥ नागंप्रभिन्नंगिरिकूटकल्पमुपत्यकांहैमवतींचरंतं ॥ दंडीवयूथादपसेधसित्वंयोजेतुमाशंससिधर्मराजं ॥ ५ ॥ बाल्याद्यसुप्तस्यमहाबलस्य सिंहस्यपक्ष्माणिमुखाल्लुनासि ॥ पदासमाहत्यपलायमानःक्रुद्धंयदाद्रक्ष्यसिभीमसेनं ॥ ६ ॥

र्यफूत्कारंकृत्वा ॥ १ ॥ अभिअभिक्रम्यब्रुवन् स्थितान्अचलान् यक्षादिभिरप्यजेयानित्यर्थः ॥ २ ॥ ईड्यंस्तुत्यं वनेचरंवानप्रस्थं पापंपापवचनं प्रवदंतिसंतइतिशेषः श्वनराःशुनकतुल्यानरास्त्वादृशास्तु एवंउक्तरीत्याभषंतिब्रुवंति ॥ ३ ॥ क्षत्रियसंनिवेशेनृपसमाजे पातालमुखेमहागर्ते प्रतिसंहरेत्प्रतिषेधेत ॥ ४ ॥ उपत्यकांअद्रिसमीपभूमिं दंडीदंडमात्रायुधोयूथात्समूहात्अपसेधसिअपकर्षसि ॥ ५ ॥ बा ल्यात्मौढ्यात् पक्ष्माणिमुखोपरिस्थकेशान् पदासमाहत्यलुनासिछिनत्सि ॥ ६ ॥